

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

Περί βίας και ανομίας στα Ελληνικά Πανεπιστήμια.....

Το τελευταίο διάστημα δημοσιεύματα στον ηλεκτρονικό και έντυπο Τύπο και ρεπορτάζ σε τηλεοπτικούς σταθμούς κάνουν λόγο για «έξαρση της εγκληματικότητας στους χώρους των Πανεπιστημίων». Το νέο αυτό μπαράζ αρνητικής δημοσιότητας ξεκίνησε με αφορμή την κατάληψη αίθουσας της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών από αναρχική συλλογικότητα και, όχι τυχαία, συνέπεσε με την ανάδειξη του θέματος αυτού στην πολιτική ατζέντα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η οποία – για μία ακόμη φορά – διαπίστωσε ότι η ρίζα του κακού δεν είναι άλλη από το πανεπιστημιακό άσυλο! Μάλιστα, και προς επίρρωση των ισχυρισμών αυτών, η συζήτηση περί παραβατικότητας στα Πανεπιστήμια «επεκτάθηκε» σε ζητήματα όπως οι ληστείες, η διακίνηση και εμπορία ναρκωτικών, κ.ά. Δυστυχώς, στη νέα αυτή δυσφημιστική καμπάνια κατά των Ελληνικών Πανεπιστημίων συμμετείχε και η πλειονότητα των παρατάξεων της ΠΟΣΔΕΠ, συχνά δε με ανακοινώσεις και κατά πλειοψηφία αποφάσεις που δεν περιορίζονται στις απόψεις αλλά δανείζονται και τη φρασεολογία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Αν κάποιος υποστηρίζει ότι καταργώντας ή τροποποιώντας το νόμο για το άσυλο θα λύσει ως δια μαγείας το πρόβλημα της παραβατικότητας στους πανεπιστημιακούς χώρους αλλά και στους πέριξ αυτών χώρους, είναι είτε αφελής είτε μακριά από την ελληνική και διεθνή πραγματικότητα:

- Σύμφωνα με την έρευνα του Πανεπιστημίου Μακεδονίας με θέμα «Η ανομία στα ελληνικά ΑΕΙ», την περίοδο 2011-2017 καταγράφονται συνολικά 358 περιστατικά «βίας και ανομίας» στα 19 ΑΕΙ της χώρας, εκ των οποίων τα 255 την περίοδο 2011-2014, κατά την οποία έχει καταργηθεί το άσυλο, και τα 108 την περίοδο 2015-2017. Η καταγραφή στηρίχθηκε σε περιστατικά που έγιναν γνωστά μέσω του έντυπου Τύπου και περιλαμβάνει τόσο υποθέσεις του κοινού ποινικού κώδικα όσο και κινηματικές δράσεις ή ζητήματα αποκομιδής απορριμμάτων και δημόσιας υγείας! Στα πιο σοβαρά περιστατικά περιλαμβάνονται ένας φόνος που έγινε στο ΑΠΘ στο παρελθόν, δύο βιασμοί, ένα κρούσμα σεξουαλικής παρενόχλησης, τριάντα περιπτώσεις ναρκωτικών, δεκατρείς κλοπές, οκτώ ληστείες (ένοπλες και μη), ένα ριφιφι, και ένας θάνατος από ναρκωτικά. Μόνο σε ένα έτος, το 2017, σε χώρους που δεν «προστατεύονται» οι παραβάτες από το πανεπιστημιακό άσυλο, πραγματοποιήθηκαν 4.271 ληστείες, 75.707 διαρρήξεις, 156 βιασμοί, 78 ανθρωποκτονίες και 12.306 παραβάσεις του νόμου περί ναρκωτικών με βάση τα επίσημα στατιστικά στοιχεία....
- Σύμφωνα με άρθρο του Guardian (<https://www.theguardian.com/commentisfree/2018/mar/02/universities-rape-epidemic-sexual-assault-students>), το οποίο στηρίζεται σε στοιχεία έρευνας που πραγματοποιήθηκε σε 4.500 φοιτητές από 153 διαφορετικά ιδρύματα του Ηνωμένου Βασιλείου, όπου δεν υπάρχει πανεπιστημιακό άσυλο, το 62% των ερωτώμενων αποκρίθηκε ότι έχει πέσει θύμα σεξουαλικής βίας. Μάλιστα, το σοκαριστικό στοιχείο ήταν ότι το 8% των γυναικών δήλωσαν ότι έχουν υποστεί βιασμό μέσα στο πανεπιστήμιο, ποσοστό διπλάσιο σε σχέση με το μέσο όρο της χώρας (4%). Υπάρχουν δε βάσιμες υποψίες ότι τα ποσοστά είναι υψηλότερα, καθώς μόνο το 6% όσων βίωσαν σεξουαλική κακοποίηση το ανέφεραν στις αρμόδιες αρχές του πανεπιστημίου.
- Με βάση την έρευνα “Campus Climate Survey on Sexual Assault and Sexual Misconduct” που πραγματοποιήθηκε σε 27 ιδρύματα από την Ένωση Αμερικανικών Πανεπιστημίων (Association of American Universities) σε δείγμα 150.072 φοιτητών και αποφοίτων, το 23,1% των ερωτώμενων γυναικών ανέφερε ότι έχει υποστεί μη συναινετική σεξουαλική επαφή με χρήση βίας ή απειλή βίας. Το ποσοστό όσων ανέφεραν το περιστατικό κυμαίνεται μεταξύ 5%-28% (<https://www.aau.edu/key-issues/aau-climate-survey-sexual-assault-and-sexual-misconduct-2015?id=16525>). Αντίστοιχη εικόνα παρουσιάζεται σε άρθρο της HuffPost (https://www.huffingtonpost.com/brian-beltz/crime-at-the-top-100-colleges-in-the-us_b_6432864.html?guccounter=2), το οποίο περιγράφει περιστατικά βίας σε πολύ γνωστά και καταξιωμένα ιδρύματα όπως: Harvard, Stanford, Berkley και άλλα. Σε διάρκεια λίγων ετών, τα καταγεγραμμένα εγκλήματα ανέρχονται σε ορισμένες εκατοντάδες ανά ίδρυμα, ενώ υπάρχουν βάσιμες υποψίες ότι πολλά περιστατικά δεν καταγράφονται (αναφέρεται χαρακτηριστικά

ότι το Yale αντιμετώπισε πρόστιμο \$165.000 από το Υπουργείο Παιδείας επειδή δεν ανέφερε υποθέσεις σεξουαλικών εγκλημάτων το διάστημα 2001-2002. Λαμβάνοντας το μήνυμα, την περίοδο 2011-2012 ανέφερε 44 σεξουαλικές υποθέσεις...).

Τα στοιχεία για τα πανεπιστήμια των ΗΠΑ ή του Ηνωμένου Βασιλείου δεν παρατίθενται για να υποστηριχτεί ότι τα ξένα πανεπιστήμια (στα οποία δεν υφίσταται «άσυλο ανομίας», κυκλοφορεί πανεπιστημιακή αστυνομία, υπάρχει ελεγχόμενη πρόσβαση, κ.λπ.) είναι χειρότερα των ελληνικών στον τομέα της εγκληματικότητας, αλλά για να δειχθεί ότι υπάρχει άμεση σχέση μεταξύ της «γενικής» εγκληματικότητας και της παραβατικότητας στους χώρους των πανεπιστημίων. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο οργανισμός Times Higher Education (<https://www.timeshighereducation.com/student/news/safest-universities-england-and-wales>) ταξινομεί τα πανεπιστήμια του Ηνωμένου Βασιλείου σε συνάρτηση με την εγκληματικότητα των περιοχών που βρίσκονται, ως μέτρο του κινδύνου που αντιμετωπίζουν οι φοιτητές τους. Για παράδειγμα, το περίφημο London School of Economics and Political Science βρίσκεται στην 5^η θέση των πιο «επικίνδυνων» πανεπιστημίων, καθώς σε διάστημα 12 μηνών, έχουν σημειωθεί στην περιοχή 70 περιστατικά κλοπών, ληστειών και σεξουαλικών εγκλημάτων ανά 1000 κατοίκους. Στατιστικά (και μόνο), λαμβάνοντας υπόψη τους περισσότερους από 10.000 φοιτητές του LSE, πάνω από 700 εξ αυτών είναι πιθανό να πέσουν θύματα εγκληματικής ενέργειας σε ένα έτος. Στην ίδια κατεύθυνση, έρευνα του Υπουργείου Δικαιοσύνης των ΗΠΑ δείχνει πως το ποσοστό σεξουαλικών εγκλημάτων στις γυναίκες ηλικίας 18-24 που φοιτούν σε κάποιο τριτοβάθμιο ίδρυμα ανέρχονται σε 6,1 ανά 1000 γυναίκες. Ωστόσο, στο μη φοιτητικό γυναικείο πληθυσμό της ίδιας ηλικιακής ομάδας το αντίστοιχο ποσοστό είναι 1,2 φορές υψηλότερο (<https://www.bjs.gov/content/pub/pdf/rsavcaf9513.pdf>). Επομένως, τα σοβαρά περιστατικά παραβατικότητας που συμβαίνουν στα ελληνικά πανεπιστήμια δεν θα πρέπει να εξετάζονται αποκομμένα από την εγκληματικότητα σε επίπεδο ελληνικής Επικράτειας.

Η προσπάθεια εμφάνισης των Πανεπιστημίων ως χώρων αυξανόμενης και διογκούμενης βίας και ανομίας εξαιτίας της επαναθεσμοθέτησης του ασύλου είναι συστηματική και διαρκής από την πλευρά της νυν Αξωματικής Αντιπολίτευσης, άλλων κομμάτων και παρατάξεων της ΠΟΣΔΕΠ που στήριξαν το Ν. 4009/2011 (με τον οποίο είχε καταργηθεί – μεταξύ άλλων αντιδημοκρατικών ρυθμίσεων – το άσυλο). Και είναι προφανές ότι δεν έχει σχέση με την εξάλειψη της παραβατικότητας (εξάλλου, σήμερα με το ισχύον νομικό καθεστώς, σε περίπτωση τέλεσης αυτόφορων εγκλημάτων η δημόσια δύναμη μπορεί να επέμβει αυτεπάγγελτα). **Η κατάργηση του ασύλου έχει ένα και μοναδικό στόχο: να καταπνίξει κάθε φωνή διαμαρτυρίας και κινηματικής δράσης ενάντια στην κατάργηση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης που με ποικίλους τρόπους επιχειρείται τα τελευταία χρόνια (τακτικοί προϋπολογισμοί που δεν επαρκούν για την κάλυψη ούτε καν των ανελαστικών δαπανών, θεσμοθέτηση διδάκτρων, αντιμετώπιση της αποψίλωσης και γήρανσης του διδακτικού προσωπικού μέσω πρόσληψης προσωπικού με ελαστικές σχέσεις εργασίας, διαρκής συσσώρευση προβλημάτων στη φοιτητική μέριμνα, κ.ά.), θέτοντας σε ουσιαστικό κίνδυνο την ύπαρξη της ανώτατης παιδείας.**

Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε μαζί με πανεπιστημιακούς, φοιτητές και εργαζόμενους που αγωνιούν και παλεύουν για ένα δημοκρατικό, δημόσιο και δωρεάν Πανεπιστήμιο ενάντια σε όσους επιβουλεύονται το θεσμό του ασύλου αλλά και σε όσους ρίχνουν νερό στο μύλο τους με αυτόκλητες ενέργειες και πρακτικές εκτός συλλογικών διαδικασιών του πανεπιστημιακού κινήματος. Καλούμε όλα τα πολιτικά κόμματα να μην αμαυρώνουν στη συνείδηση της κοινής γνώμης τα Πανεπιστήμια προς χάρη μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων και σχεδιασμών. Καλούμε επίσης την ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ να προστατεύσει το κύρος της Ομοσπονδίας και να μην μετατρέπεται, ακούσια ή εκούσια, σε Γραφείο Τύπου συγκεκριμένων πολιτικών χώρων, όπως – δυστυχώς – είχε κάνει το 2015 παίρνοντας συγκεκριμένη θέση στο δημοψήφισμα. Την καλούμε επίσης να αναλογιστεί πως μια συζήτηση περί ανομίας στη στρεβλή και λανθασμένη βάση που τίθεται αποπροσανατολίζει τους Πανεπιστημιακούς και την ελληνική κοινωνία από τα πολύ σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα Πανεπιστήμια (υποχρηματοδότηση, υποστελέχωση, γραφειοκρατικές διαδικασίες, κ.λπ.). Το ζήτημα της παραβατικότητας είναι σύνθετο, με κοινωνικές προεκτάσεις, και δεν θα λυθεί όπως, αφελώς ή σκοπίμως, υποστηρίζεται καταργώντας το πανεπιστημιακό άσυλο.

06.11.2018